

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

mevrouw Françoise De Croo-Desguin, advocaat

tegen

de heer Dirk Leestmans, journalist

Met een brief van 20 februari 2008 dient mevrouw Françoise De Croo-Desguin klacht in tegen journalist Dirk Leestmans. Aanleiding is een interview dat de journalist van haar heeft afgenomen en dat gepubliceerd werd in De Juristenkrant van 30 januari 2008. Met een brief van 10 maart 2008 antwoordt Dirk Leestmans op de klacht. Klaagster repliceert hierop met een brief van 10 april 2008. Beide partijen hebben ook stukken bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek. De journalist heeft onder meer een volledige geluidsopname van het interview, met een schriftelijke transcriptie van bepaalde passages ervan, bezorgd.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 8 mei 2008. Mevrouw De Croo-Desguin is in persoon verschenen. Ook journalist Dirk Leestmans verscheen in persoon, vergezeld door de heer Pol Deltour, nationaal secretaris van de Vlaamse Vereniging van beroepsjournalisten VVJ.

DE FEITEN

Onder de rubriek 'Mensen' verschijnt in ieder nummer van De Juristenkrant een informatief interview met een jurist of iemand uit de gerechtelijke wereld. In het nummer van 30 januari 2008 wordt onder de titel 'Er zitten boeren aan balie' een interview met klaagster gepubliceerd, dat afgenomen werd door Dirk Leestmans. In het interview doet klaagster enkele forse uitspraken, die nadien in verscheidene andere media worden overgenomen.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In haar klachtbrief en op de hoorzitting voert mevrouw De Croo-Desguin drie bezwaren aan tegen de handelwijze van Dirk Leestmans.

1. In de eerste plaats betoogt ze dat de journalist haar onder allerlei drogredenen niet heeft toegestaan om het artikel voor publicatie na te lezen. Het interview vond plaats in het justitiepaleis in Brussel, en bij het buitengaan heeft ze de journalist gevraagd of het mogelijk was om de tekst ervan na te lezen. Daarop heeft Dirk Leestmans geantwoord dat er weinig tijd was, dat nalezen niet gebruikelijk was en dat hij wist wat hij al dan niet kon schrijven, waarop klaagster niet heeft aangedrongen.
2. Ten tweede is klaagster van mening dat de zin over 'boeren aan de balie' totaal uit zijn context werd gerukt, wat moet blijken uit de transcriptie van de tekst zoals ze die heeft uitgesproken en die door Dirk Leestmans werd voorgelegd aan de Raad voor de Journalistiek.
3. Ten derde is klaagster het niet eens met het feit dat Dirk Leestmans, van wie ze niet wist dat hij ook vast medewerker is van de VRT, een deel van de opname heeft laten gebruiken voor uitzending in Ter Zake op Canvas van 31 januari 2008. Klaagster werd hieromtrent enkele uren voordien gecontacteerd door een journalist van Ter Zake, die haar vroeg om een keuze te maken tussen het gebruik van de geschreven tekst of de

geluidsopname, waarop ze weigerde een keuze te maken tussen beide mogelijkheden en de keuze aan de redactie overliet.

Klaagster wijst er ten slotte op dat het interview in een gemoedelijke sfeer is verlopen, maar dat haar vertrouwen misbruikt werd. Ze is zich hiervan bewust geworden wanneer ze nadien de reacties vernam die het interview heeft opgeroepen, met name in Het Laatste Nieuws en op de VRT.

In zijn schriftelijke reactie en op de hoorzitting ontkent Dirk Leestmans dat hij met klaagster een afspraak heeft gemaakt om het interview voor publicatie te laten nalezen. Als er een dergelijke afspraak zou geweest zijn, dan had hij die zeker nageleefd. Dirk Leestmans verwijst naar de interviews die hij het afgelopen jaar voor De Juristenkrant heeft gemaakt en de afspraken die daarbij werden gemaakt, en die door hem telkens werden nagekomen. Dirk Leestmans betwist ook dat de omstreden passage uit het interview uit haar context is gehaald. De opname en de transcriptie van de woorden van klaagster tonen volgens hem aan dat klaagster sommige uitspraken *off the record* had gedaan, en die passages werden in het gepubliceerde interview ook niet opgenomen. Maar dat geldt niet voor de omstreden passage, die in haar juiste context werd weergegeven.

Voorts voert Dirk Leestmans aan dat hij door de redactie van Ter Zake werd gecontacteerd met de vraag om een klankfragment van het interview te gebruiken voor de uitzending, aangezien de uitspraken van mevrouw De Croo-Desguin een grote weerklank hadden gekregen. Hij heeft de geluidsopname pas bezorgd nadat klaagster hierover gecontacteerd werd, wat bevestigd wordt in schriftelijke getuigenissen van de betrokken journalist en van de eindredacteur van Ter Zake.

Dirk Leestmans wijst erop dat klaagster aanvankelijk zeer tevreden was met het interview, wat blijkt uit de brief die zij hem op 4 februari 2008 heeft geschreven. Het is pas na de reacties die er in andere media zijn gekomen, dat ze haar mening heeft herzien. Maar Dirk Leestmans had op geen enkele manier iets te maken met die reacties. Hij ontkent ten stelligste dat hij Het Laatste Nieuws of de VRT attent heeft gemaakt op het interview of de omstreden passages.

Secretaris Pol Deltour van de VVJ voegt hier nog aan toe dat de reacties juist aantonen dat de uitspraken van klaagster nieuwswaarde hadden en dat klaagster een maatschappelijk relevant onderwerp aan de orde had gesteld.

BESLISSING

De klacht bestaat uit drie onderdelen.

- (1) Uit de eensluidende verklaringen van de partijen blijkt dat klaagster na afloop van het interview heeft geïnformeerd over de mogelijkheden om de tekst voor publicatie na te lezen. Na een korte gedachtewisseling met de journalist heeft klaagster er niet verder op aangedrongen en heeft ze er dus in berust om het interview niet na te lezen voor publicatie. In die omstandigheden kan klaagster bezwaarlijk aanvoeren dat er een afspraak was gemaakt om de tekst aan haar te bezorgen met de bedoeling om hem na te lezen voordat hij zou worden gepubliceerd. ‘Afspraken over (...) voorinzage van teksten moeten nageleefd worden maar dienen juist om die reden duidelijk en ondubbelzinnig te zijn.’ (zie: *RvdJ 2003-08, 11 december 2003*). Van een duidelijke en ondubbelzinnige afspraak was in dit geval zeker geen sprake.
- (2) Uit de geluidsopname en de schriftelijke transcriptie van het gesprek blijkt dat de woorden van klaagster niet uit hun context werden gehaald, maar dat de journalist ze correct heeft geciteerd. De journalist heeft bepaalde krasse passages uit het gesprek,

die duidelijk niet voor publicatie waren bestemd, niet opgenomen in het gepubliceerde interview. Dat gold echter niet voor de omstreden passage die nadien in andere media druk werd gecommuniceerd. Dat klaagster akkoord ging met de manier waarop de journalist haar woorden heeft weergegeven, blijkt overigens uit de brief die zij de journalist op 4 februari 2008 heeft gestuurd en waarin ze schrijft: 'Ik las met belangstelling uw artikel in de Juristenkrant van 30 januari. Het lijkt me wel een passende samenvatting van ons gesprek'.

- (3) Uit het relaas van de feiten, zoals dat ook bevestigd wordt in de schriftelijke getuigenis van twee journalisten van Ter Zake, blijkt dat Dirk Leestmans de opname van het gesprek pas aan de redactie van Ter Zake heeft bezorgd nadat klaagster op verzoek van Dirk Leestmans door de redactie werd gecontacteerd. Klaagster heeft zich niet verzet tegen het gebruik van de opname, maar heeft de beslissing hierover aan de redactie overgelaten. In die omstandigheden kan aan Dirk Leestmans op dit punt evenmin een beroepsethische tekortkoming worden verweten.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond

Brussel, 19 juni 2008